

מוסיקה

הזמר על הסוס הלבן

(ראה שער)

הצעיר גבה הקומה (1.81 מטר) והרזה, חזם השער ומוארך הפנים, שהיה חביב חב" ריו בעמדות גבול תל-אביב בחורף תש"ח לא היה רובארי-חובש-מקלען בלבד. היה זה כוכבוזר עולה, שהיה ידוע יותר בכינויו מוחמד, יא מוחמד מאשר בשמו המלא, יש ראל * יהושע יצחקי. בכינויו המשולש זכה יצחקי בזכות הפומון החוזר של שיר שהרי ציא לו מוניטין בין לוחמי החזית של אותו חורף. שר השיר בגנותם של מוחמד ועבדללה הטיפשים :

ביום בהיר אחד הופיע חגי אמין :
"יללה, יללה, יא עבדללה,
בוא לפלסטין !"
(וחגי אמין מבטיח שלל וגם נשים).
"תחזור, אינשאללה, יא עבדללה
עם קיבוצים שלמים !"

זאחר כל אחד מבתיו בא הפומון החוזר והמרגיע :

"מוחמד, יא מוחמד,
תשב עם במוחמה,
עבוד, עבוד את אדמתך
ודאג למשפחה !"

כמי שאפשר היה לצפות לא הסתפק מיר חזמה, יא מוחמד יצחקי בהצלחה בין חבריו לעמדה. תוך שבע השנים הבאות הפך לזמר הרגש (זמרגש) הבולט בארץ. הוא כבש את גלי האתר ושעות התקליטים בהצלחות קבע כאבאלה בוא ללוונה-פארק ("אבאלה בוא ללוונה-פארק / נרכב על הסוס הלבן / אבאלה בוא ללוונה-פארק / תהיה גם אתה חברהמן !")

מוזוג, שוער וגובה. השבוע זכה יצחקי לשתי הצלחות גוספות : הוא חג את יום הולדתו השלושים והקליט את תקליטו הארבעים. השתפך יצחקי בתקליטו הארבעים, כשהוא מסלסל בקולו, יורד ועולה מן הטון חליפות, שר בקולו הערב את שיר המזוג :

"...יין מנוף זכרון,
משמרון ומראשון
חיש, גרש כל עיצבון..."

היה זה שיר היין הראשון שהוקלט, שיכר בו יצחקי, בפזמונו החוזר והמזמיר :

"הבז מזוג, כי הבת יפתיניי
מנו שוד מזוג, לכבודה נשתה לחיים ו
...הבז יי, לא יחסר המזוג
יין פזוג, יחד יותן
עוד ועוד קנקן !"

הוא היה זה שיר היין הראשון, לא היה זה היין המזוג הראשון של יצחקי. את ההיכרות עם היין עשה יצחקי עוד לפני 13 שנה, עת עבד ביקב זכרון-יעקב כאחראי על מיווג הייצוג וכשוער נבחרת סכני המקומי. בשנים הבאות הוא לא הסתפק בעיסוק זה, נדד מעבודה למשנהה, מבציר ענבים למיצוץ

* על שם מייסד החסידות, רבי ישראל בעלי-שיט-סוב (הבעש"ט), ששמו מקשט זה עשרה דורות את כל בכורי משפחת יצחקי, משמש כשן קמיע להצלחה וודאית בחיים.

אבנים, מברזלנות לגבייה בחברת החשמל, מהנהלת חברת הובלה למכונאות אוטומר בילם.

מעיסוק אחרון זה מפיך יצחקי תועלת עד היום הזה : היה זה בחודש שעבר כשארע תקר במכונית שהחזירה אותו מהופעה ל" לית בבאר-שבע. יצחקי פשט את חליפת-הערב רב המהודרת, שכב תחת המכונית והחליף את הגלגל.

מה שלא עזר הרבה כשארע, כעבור כמה קילומטרים נוספים, התקר השני, באין גל- גל רודבי נוסף נאלצו יצחקי ומלהיו ללון במכונית המשותקת עד אור הבוקר.

פרעה, בלש ונודד. לראשונה נשמע קולו של יצחקי בעליית-גג בראש-פינה, בה נולד לאביו, אז איש חיל-הספר (כיום סמל ראשון, משטרת ישראל) קלמן יצחקי.

יחד עם יחידה האב נדה משפחת יצחקי מדי חצי שנה מתחנת משטרה אחת לשנייה, הספיקה להכיר את ירושלים, תל-אביב וזכ" רון-יעקב, התישבה לבסוף בפתח-תקוה כש" סמל ראשון יצחקי הפך לתובע באגף הפלילי של משטרת תל-אביב.

במסע נודדים זה הספיק יצחקי הצעיר לרכוש השכלת בית-ספר יסודי, להופיע בכמה להקות תלמידים (בין היתר : בתפקיד פרעה מלך מצרים שהלבשתו היתה מורכבת מסדין לבן אחד) ולחבר כמה-ספרי בלשים בהוצאת המאה העשרים הלא-שכוחה, עוד לפני הגיעו לגיל בר-מצוה.

יצחקי חותם על תמונתו

"העיקר שיהיה בהם 9999 ושיהיו סעימים"

מקהלן, מכונאי זמרי. משך 15 שנה תיו הראשונות האוין יצחקי לשירת אמו, לגנינת אביו על הכינור ולתקליטי שירי ערבה רוסיים שנוגנו דרך קבע על הסטיפון הביתי. חינוך מוסיקאי זה נמשך עד שיצחקי גילה את בינג קרוסבי באחד הסרטים המוסר קאיים של ערב מלחמת-העולם. שירי הערבה נדחו מפני תקליטי קרוסבי שיצחקי המת

יצחקי התחיל מופיע בהופעות שעה (10-20 שירים בני שלוש עד חמש דקות

הראשון (30 לירות לחודש) בבית קפה רמת- גני בשנת 1947. באותה שנה גם הקליט את תקליטו הראשון הנידו, אמרי לי, מדוע ? שהושמע מאות פעמים ברדיו, וזה למכירה של אלפי תקליטים.

יצחקי מסביר את זמרתו

"זה מדי רציני לסדר דרך מכתבים !"

זמרי-רגש יצחקי ומעריצות

"וכן ירבו כמוך בישראל !"

כל אחד, כשהוא מסלסל בקולו, מושיט ידיו ומנענען לצורך ושלא לצורך, פוקח את עיניו ועוצמן, מתפרץ בככי עז או מת" חנן רכות.

הזמרה-צבר הפך לחביב הקהל, ביחוד קהל הנשים. מלבד נערוה-פרגיות שצרו עליו בח" נניות התקליטים, ביקשו את חתימתו, הוצף הוא במאות מכתבי הערצה ואהבה. הזמר עונה על כל מכתב, מלבד על מכתבי ההש" מצה נושאי החותמות האלמוניות, משתדל ליעץ למתעניינים בזמרה, משיב בנוסחת קבע למכתבי-אהבה נלהבים מדי : "זה מדי רציני, לסדר דרך מכתבים !"

ברור מעריצות מבכר יצחקי נשים מסוג אב שתי הנערות הצעירות (17, 18) שעלתה לחדרו אחר הופעה תל-אביבית, עם שתי בנור" תיה, ביקשה תמונה חתומה אף היא כתב לר יצחקי, היודע את ערכן של שלוש מע" ריכות תקליטי יצחקי : "כן ירבו כמוך בישראל !"

עצבני, רעב ומפסול. הקרוסבי היש" ראלי שר תמיד בעמידה, מהדק לעתים קר" בות ידיו לאוזניו לביקורת הצליל, עצבני למדי וחסר ראבון לפני כל הופעה. העצבנות נעלמת בשעת ההופעה, התאבון בא לאחריה, מתבטא בכמויות ניכרות של מאכלים מור" חיים או/ו הונגריים ("העיקר שיהיה בהם לפלל ושהיו סעימים !").

יצחקי, הגר בדירת הוריו השלושה-חדרית, מקדיש שעות מספר ביום להתאמנות קולית. מלבד שעות הסלסול היומיות הוא מרבה לשיר בכל הזדמנות ("אני אוהב לשיר באמ" בטיה, במקלחת, לפני האוכל, אחרי האר" כל !"), מבלה את ירתת זמנו הפנוי בקריאה. כיאה למחבר בלשים לשעבר הוא מבכר ספרי-מתח, אך אינו מניח את ידו גם מספרי פסיכולוגיה ופילוסופיה עממיים.

מה שיצחקי היה רוצה לקרוא : את עתידו. כראוי להולך בעקבות קרוסבי היה רוצה להיות אף הוא. כאלילו, כוכב קולנוע.